

Sygn. akt II Ka 1/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Katarzyny Jaśniak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu 16.02.2018 r.

sprawy K. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§4 kk, art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z 24.10.2017r. sygn. akt II K 948/16

1. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy.
2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, tj. wydatki w kwocie 50 zł i opłatę w kwocie 120 zł.

Waldemar Cytrowski

II Ka 1/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kole wyrokiem z 24.10.2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 948/16 uznał oskarżonego K. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a§4 kk, art. 180a kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podst. art. 178a§4 kk w zw. z art. 11§3 kk skazał go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Na podst. art. 42§4 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Na podst. art. 43a§2 kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł.

Wyrok zaskarżył obrońca, który błędnie w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku.

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 178a§4 kk i uznanie go winnym popełnienia przestępstwa z art. 180a kk.

Apelacja nie jest zasadna.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 kpk kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a§4 kk. Sąd I instancji w prawidłowo sporządzonym, a więc

spełniającym kryteria art.424 kpk uzasadnieniu wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Ustalona zatem przez Sąd wersja, jeżeli tylko nie opiera się na ocenach dowolnych i jest logicznie poprawna czyni zarzut błędu w ustaleniach faktycznych bezzasadnym, natomiast uzasadnienie takiego zarzutu opiera się na ocenach dowolnych. Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Ponownie tylko podkreślić należy, iż oskarżony, u którego aż trzykrotnie był badany stan trzeźwości urządzeniami elektronicznymi ani razu do protokołów z przebiegu tych badań nie oświadczył, iż spożywał alkohol również po zdarzeniu, nawet w postaci bimbrow, którego spożywanie nie jest przecież prawnie zabronione. Z zeznań świadka A. D. wynika, iż wydawało mu się, iż oskarżony był pod wyraźnym działaniem alkoholu. Z drugich zeznań świadka R. D. wprost też wynika, iż oskarżony był w tzw. ciągu i był nietrzeźwy, o czym nie zeznał podczas pierwszego przesłuchania albowiem bał się oskarżonego, „który jest zdolny do wszystkiego”. Zmiana zeznań świadka podyktowana była natomiast odpowiedzialnością za składanie fałszywych zeznań w okresie warunkowego zawieszenia wykonania kary. Świadek ten zresztą nie miał żadnego powodu ażeby przeciwko oskarżonemu, którego przecież obawiał się, składać fałszywe zeznania. Przede wszystkim jednak wyjaśnienia oskarżonego o spożyciu alkoholu po kolizji drogowej nie są wiarygodne z powodu ich oczywistej sprzeczności z jednym z trzech podstawowych kryteriów oceny dowodów, tj. doświadczeniem życiowym. Jest bowiem oczywiste, iż wypicie przez kierowcę alkoholu po zdarzeniu, a przed zbadaniem stanu jego trzeźwości, naraża go na odpowiedzialność karną albo za wykroczenie. Jeżeli jednak kierowca zachowałby się w tak irracjonalny sposób, to również sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest przemilczenie tego w czasie badania stanu jego trzeźwości. Następnie natomiast „dopasowanie” ilości i jakości wypitego alkoholu do stwierdzonego stanu nietrzeźwości nie nastęrcza większych problemów. Dlatego w takich przypadkach, retrospektywna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej nie ma istotnego waloru dowodowego. Inaczej natomiast byłoby gdyby do protokołów badania stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi oskarżony od razu złożył oświadczenie co pił i w jakiej ilości zaraz po zdarzeniu drogowym.

Jest zatem oczywiste, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił również znamiona przestępstwa z art. 178a§4 kk.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze stanowił art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 8 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

SSO Waldemar Cytrowski